

מ"ת 38546/12/18 - אבי קורן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 38546-12-18 ישראל נ' מנשרוב(עציר) ואח'

תיק חיצוני: 518390/2018

בפני כבוד השופטת מרים ליפשיץ-פריבס

מבקש אבי קורן

נגד

משיבה מדינת ישראל

החלטה

1. בפני בקשה לעיון חוזר בהחלטתי מיום 08.01.19, בה הוריתי על שחרור המבקש למעצר בית מלא בבית גרושתו ובעלה (להלן - "ההחלטה") ולאחריה בהחלטה מיום 16.4.19 לפיה מעצר הבית יוסב כבקשתו לביתו של המבקש בטבריה ובפקוח של אחיו מיכאל ועקנין, זאת במתן היתר ליציאה לעבודה במסעדה שבעליה יפקח עליו.

2. המבקש טוען כי יש להיעתר לבקשה בחלוף קרוב לחמישה חודשים ממועד ההחלטה ובעת שהוא מקפיד על קיומה. מצבו הכלכלי הדחוק בהיותו נתון בהליך פשיטת רגל עובר למעצרו ומחשש להישארותו ללא קורת גג אם תימנע ממנו יצאה ממעצר הבית לצרכי פרנסתו.

3. המשיבה התנגדה לבקשה משלא היה שינוי בנסיבות ממועד ההחלטה ובפרט שעה שהדיון בתיק העיקרי צפוי להתקדם. לגוף הבקשה נטען כי המעסיק המוצע כפי פרטיו בבקשה (להלן-"המעסיק") אינו מתאים לשמש כמפקח מחמת עברו הפלילי כמובא ברישום הפלילי שהוצג לעיוני במסגרת הדיון בבקשה, כולל אי קיום צו שיפוטי שניתן מכוח חוק התכנון והבנייה. עוד טענה המשיבה כי העבודה נשוא במסעדה, כרוכה מן הסתם במאמץ פיזי שלא יטיב עם המבקש הסובל מנכות.

4. על כך השיב המבקש וטען כי לא עסקין בעבודה פיזית מאומצת וכי כל מבוקשו לאפשר לו יציאה לעבודה בהיקף של ארבע עד חמש שעות ביום. המעסיק, נכון לקבלו לעבודה למרות מצבו הבריאותי הלקוי בשונה ממעסיקים אחרים שדחו את פניותיו בנדון. עברו הפלילי של המעסיק הוא מלפני עשרות שנים, 1980-2004, ואין בהרשעה בעבירה של אי קיום צו שיפוטי בידי התכנון והבנייה כדי ללמד על היעדר התאמה לשמש כמפקח.

5. על המבקש הוטל צו פיקוח מעצר ביום 29.1.19 למשך שישה חודשים. תסקיר משלים בעניינו של המבקש הוגש ביום 14.4.19 ממנו עולה כי המבקש עומד בקשר סדיר עם שירות המבחן ונוטל חלק בקבוצה טיפולית המיטיבה את מצבו. להערכת קצין המבחן, מעצרו של המבקש מהווה גורם מרתיע להתנהגות פורצת גבולות וחלה הפחתה במסוכנות. עוד נאמר, כי למבקש מצוקה כלכלית אמיתית המקשה עליו ואף מוסיפה למצוקתו הרגשית בה הוא נתון מפאת מצבו הבריאותי.

לפיכך, הומלץ לאפשר הקלות משמעותיות בתנאי מעצרו ביציאה לעבודה.

6. הלכה פסוקה, כי בנסיבות קונקרטיות יציאה ממעצר בית זה לצורך עבודה מבוקרת, יש בה כדי להועיל לנאשם מבלי לפגוע בתכלית המעצר שכן, 'הבטלה אם כל חטאת' (בש"פ 901/11 ויקי בן יעקב נ' מדינת ישראל, 7.2.11 מפי כב' השופט רובינשטיין, פסקה ו; בש"פ 5564/11 פלוני נגד מדינת ישראל, 1.8.11 להלן-"פרשת פלוני").

על צרכי פרנסה של הנאשם כשיקול לשינוי מתנאי השחרור מצינו בבש"פ 2857/06 ממן נגד מדינת ישראל, 11.4.06: **"ההכרה בחשיבות יכולתו של אדם להתפרנס ולדאוג לצרכי מחייתו מלמדת אותנו כי אף שמדובר באדם המשוחרר לחלופת מעצר, יש לנסות במקרים הראויים לבחון את אפשרות השתלבותו במסגרת עבודה, אשר תבטיח לו פרנסה ותעסוקה...תוך הבטחה כי אין ביציאתו לעבוד משום סכנה לציבור או אפשרות לפגיעה בתקינות ההליך המשפטי כנגדו, במקרה המתאים יהא ראוי לאפשר זאת"** (שם, פסקה 4. עוד ראו: בש"פ 6824/13 אריה נגד מדינת ישראל, 14.11.13; בש"פ 4275/14 פיאד טוויל נגד מדינת ישראל, 23.6.14, פסקה 6).

7. כך בעניינינו, יש אפשר למבקש לצאת לעבודה למספר שעות משחלפו חמישה חודשים ממועד תחילת מעצר הבית ועקב מצבו הכלכלי שהיה קשה כבר ערב מעצרו והולך ומחמיר בהיותו נתון במעצר בית מלא.

יפה הדבר בהתחשב בגילו המבוגר של המבקש, בן 63, ללא עבר פלילי ולאור ההערכה של שירות המבחן לפיה המסוכנות הנשקפת ממנו אינה גבוהה. המבקש מקפיד על תנאי השחרור ואף מצוי בהליך טיפולי במסגרת צו פיקוח מעצר, מה שמשליך על המסוכנות ומפחית ממנה, כך שהאינטרס הציבורי לא ייפגע במתן היתר ליציאה לעבודה.

8. שמעתי את טענות המשיבה כנגד המעסיק המוצע לשמש כמפקח ועיינתי בגיליון הרישום הפלילי שלו, ומצאתי כי דינן להידחות.

חלק מההרשעות הן לפני כשלושה עשורים ואילו הרשעות משנת 99' ו-2001 הן לפי דיני התכנון והבניה, אשר מבלי להמעיט בחומרתן של עבירות אלו, אין בהן כדי ללמד על אי התאמתו לשמש כמפקח אפקטיבי בפרט תוך חיובו בחתימה על ערבות להבטחת קיו תנאי השחרור.

9. סוף דבר, המבקש יישאר במעצר בית אך יותר לו לצאת לעבודה במסעדה המוצעת בימים א-ו למשך חמש שעות בכל יום, בליווי ופיקוח צמוד של המעסיק. זאת בכפוף לחתימת המעסיק על ערבות בסך של 4,000 ₪ להבטחת קיום תנאי השחרור בה גם יירשמו כתובת המסעדה ושעות העבודה.

מי מהמפקחים, המעסיק או מר ועקנין, יפקחו על המבקש בהגעה לעבודה ובחזרה ממנה לביתו. יתר התנאים המגבילים שנקבעו בהחלטות הקודמות, יישארו בעינם.

10. עותק יישלח לצדדים.

ניתנה היום, י"ג סיוון תשע"ט, 16 יוני 2019, בהעדר
הצדדים.